PROPERTY OF ACKU

بسم الله الرحمن الرحيم

فتح

إنا فتحنا لك فتحاً مبينا

دور دوم نشراتی شماره چهاردهم یکشنبه ۱۹ سرطان ۱۳۷۳ هـ ش
۳ صفر المظفر ۱٤۱۵ هـ ق. ۱۰ جولاي ۱۹۹٤ م.

په میدان ښار کی د اسلامی اردو بریالی تصفیوی عملیات

چنګابن ۱۷: رادیو کابل پخپل خبري سرویس کې خبروکړ چې د اسلامی دولت غښتلی اردو د بریالیو تصفیوي عملیاتو په لړ کي چې په توندی سره روان دی د وردګو ولایت د میدانښار دکهنه خمار سیمي د وسلوالو ډلو له وجود څخه تصفیه کړی.

پدغه تصفیوی عملیاتو کي د دښمن له قواوڅخه ۲٦ تنه مړه او ګڼ شمیر ټپیان شویدی.

دغه عملیاتو د اسلامی دولت غښتلی اردو د ٦٦ غند لخوا تر سره شول.

در برخورد هاي داخلی میان ملیشه ها یك تن از جنرالان کیانی به هلاکت رسید.

رادیو افغانستان از شمال کشور گزارش داد اختلافات میان گروه های ملیشه روز تا روز افزایش یافته باعث درگیری و جنگ هاي خونین میان آنها گردیده است.

درین سلسله بتاریخ ۱۲ سرطان سال جاری دریك برخورد شدید میان ملیشه های دوستم و افراد کیان در شیرخان بندر یکتن از جنرالان مهم مربوط ملیشه های کیانی بنام محمد عشمان به هلاکت رسید.

گزارش می افزاید، در این درگیری عده ء ازملیشه های دو طرف نیز کشته و مجروح گردیده و تعدادی از پوسته های مربوط کیان به تصرف ملیشه های دوستم درآمده است.

رئیس جمهور دولت اسلامی افغانستان محترم استاد برهان الدین ربانی:

مردم حق و صلاحیت دارند تا آینده سیاسی کشور خود را تثبیت و زعامت ملی وطن خود را انتخاب نمایند

هیچ گروه و نیرویی حق ندارد خود را علیه این مردم قرار دهد و این حق مسلم و انکار ناپذیر مردم را از انها سلب کند

ص(۳)

در ولایت بغلان:

چهار تن از قوماندانان حکمتیار با ۱۵۰ تن از افراد شان به دولت اسلامي پیوستند

ص(۸)

مناسبات افغانستان و پاکستان عقیده، فرهنگ و برادری

ص(۲)

په اوسنی حساس او نازك پړاوکی

ملی تصامیم باید دملت ترخنګ ونیول شی

ص(۲)

سرگذشت یکی از مجاهدین عرب در زندانها دوستم

ص(۷)

وروستی بریالیتوبونه او نتایج یې

ص(۵)

دحرکت انقلاب اسلامی افغانستان نامتو قوماندان او دغزنی ولایت والی محترم قاری بابا دبی بی سی سره په مرکه کی:

دستری محکمی حکم شرعی دی موږ شریعت ته غاړه ایښی که په چا بنه تمامیږی او یا بد

ص(۸)

گذار از یك مرحله نازك

دولت اسلامی که در نتیجه جهاد بزرگ ملت افغانستان در مقابله با کفر و کمونیزم بین المللی در کشور استقرار یافته از زمان تأسیس تا امروز با دسیسه های شوم دشمنان اسلام و افغانستان مواجه بوده است.

آنچه در این راستا از اهمیت و ارزش فوق العاده برخوردار بوده و قابل تأمل میباشد مقاومت و شکیبائی ملت و دولت اسلامی در مقابله با این توطئه ها است که هر زمان با رنگ و شیوه خاص تبارز نموده.

توطئه واحد و مشترك مخالفین آگاهانه یا ناگاهانه نتیجه یکه مرتبه مي سازد اینست تا عظمت جهاد و مجاهدین صدمه ببیند، ملت افغانستان از داشتن وتشکیل یك حکومت قوی مرکزی حد اقل در حال حاضر محروم شود، خلای قدرت و اداره در کشور بوجود بیاید و زمینه براي تجزیه افغانستان واحد و یکپارچه مساعد گردد.

با درك این حساسیت و جلوگیری از عملی شدن پلان های مغرضانه و دشمنانه بدخواهان اسلام و افغانستان با وجود آنکه بر اساس فیصله تاریخی نمایندگان ملت در شورای حل وعقد و فیصله شرعی و قانونی ستره محکمه مبنی بر ادامه کار رئیس جمهور تا زمان تشکیل شورای بزرك اسلامی و ملی، محترم استاد برهان الدین ربانی رئیس جمهور کشور عزم راسخ خود را در سپردن قدرت به یك مرجع قانونی و باصلاحیت که ممثل اراده مردم باشد به تأکید اعلام نموده است.

هر نوع تلاش براي یافتن راه مطمئنی که بتواند مشاکل موجود را حل نماید فقط و فقط میتواندذر داخل کشور و توسط فرزندان این آب و خاك که نسبت به همه به حال کشور و مردم شان دلسوز هستند سراغ شود.

در حال حاضر اجلاس بزرك والیان و فرماندهان و نماینده گان احزاب و اقشار مختلف مردم در هرات مهمترین گام بسوي یافتن فورمول مناسب و قابل قبول براي اکثریت مردم افغانستان بشمار میرود، زیرا تشکیل و گردهم آئی شورای بزرك مانند آن، برای حل منازعات در شرایط کنونی میسرنیست.

رئیس جمهور دولت اسلامی از تلاشهای مراجع بین المللی از جمله فعالیت های حامد الغابد رئیس کنفرانس کشورهای اسلامی استقبال نموده و به عنوان احترام گذاشتن به این کوشش ها آمادگی دولت اسلامی را براي مذاکره با نامبرده اعلام داشته است.

ضمناً اعلان آتش بس و دعوت استاد ربانی از رهبران تنظیم ها، و شخصیت های دلسوز براي کمك به حل بحرانیکه برملت مسلمان تحمیل گردیده است قدم دیگریست بسوی بازگشت به صلح و تفاهم.

موضوع هفته

په اوسنی حساس او نازك پړاو کی

ملی تصامیم باید دملت ترڅنګ ونیول شی

نوید

د افغانستان دردونکی حالت د هر افغان لپاره د زغم نه وتلی - د روانی ناوړیدی د دوام د مختبوی او د دولت پر خلاف تپل شوی روانی ورانونکی جګړی د ژبغړانده شعلو د کراریدو او مړه کیدو په برخه کی باید مؤثر جهتونه، د ټولنی مخور، پوه او خبیر شخصیتونه ، جهادی څواکونه او...... هر افغان باید د افغانستان د تاریخ په دغه نازك او حساس پړاو کي خپل تاریخی مسؤولیت درك او تر سره کړی.

د وخت او زمان په اوسنی پړاو کی چی د دنیا ولسونه او قومونه لګیا دی د حالاتو او د اوسنی پر مختللی نړی له مقتضیاتو او غوښتنو سره ځان برابروی او د حاضر عصر او د تکنولوژی نړي له چلنجونو سره د ځان نه د دفاع په خاطر د ځارو چلنجونو د مقابلی لاري لټوی او د خپلی بقا او څواکمن موجودیت لپاره کرښي ترسیموی.

د دنیا قومونه او ولسونه د اوسنی موجوده پیړی د سنکاره واقعیتونو په رڼا کی د خپلی لاری او اهدافو موخه په نښه کوی او د ټاکل شوی موخی په لور ځغلنده مزل کوی تر څو له خپلو سیالو وروسته نشی او نور ترینه وړاندی د دنیا د اوسپنی حالاتو او د پرمختللی او پیشرفته نړي د غوښتنو او قومونو او ولسونو د سیالی په رڼا کی افغانستان د خپل حساس او نازك پړاو شیبی تر شا پریږدی.

د دغو حالاتو په موجودیت سره افغانان باید پخپله متی را ښه وهی او ځان د اوسنی نړي له شرایطو او حالاتو سره برابر او کوم واټن چی پوره اوږد او پیچلی له کړ.لیچو او پیچو مو سره مخ کی پروت دی د صبر او کړاو د زغم سره یی ګاللو ته ملا وتړی او د سیالی د مزل ډګر ته راودانګی.

په هیواد کې د اوسنی روانی جګړی د اور مړه کیدو لپاره که افغانان پخپله هڅی او هلی ځلی ونکړی پردی به ځان پری لړ.ستړي کړی ځکه وائی ځکه هغه سوځی چی اور پری بل وی. ډیر پردی به داسی راټول شي چی « نشستند و گفتند و برخاستند » به یی مصداق او زمونږ د بین الافغانی مزل د نه پیل لپاره به کاذب امیدواری وی.

البته ددي خبري معني دا نده چی ټول نړیوال جهتونه چی زمونږ د قضیی او ستونزی د سوله ییز حل په غرض ماموریت لری تر سوال لاندی دی راشی چی ګواکی هڅی او هلی ځلی یی موثره او اغیزمنی ندی.

د افغانانو ترمینځ پریکړی او هڅی به هله لا موثری او اغیزمني وی چی د نړیوالو لورو ملاتړ هم ورسره وي او یا په بل عبارت هغه طرح او پریکړه به ډیره ګټوره وی چی دافغانانو له لوری پخپله خاوره کي ترتیب شوی او توافق پری شوی وي او وروسته بیا نړیوالی هڅی هم په هماغه لوري ځاورشوي او وقف شوي وی.

د هیواد جمهور رئیس محترم پروفیسور برهان الدین ربانی د یوه اصل په بنا په دغه ټکي تاکید کوی چی:« د څواك انتقال او د څواك د انتقال لپاره تصمیم باید په هیواد کي.د ننه ونیول شی ، لدینه وروسته به خلك د خپل برخلیك په اړه پخپله تصمیم نیسی. موږ.اوس پخپل ازاد او خپلواك هیواد کی اوسیږو باید له خلکو سره په هیواد کی دننه تصمیم ونیسو» .

ددغه ستر او تاریخی مسؤلیت د سرته رسولو لپاره چی هر افغان یی په وړاندی مسؤلیت لري د هیواد په دننه کي د بیلا بیلو غونډو له لاري د خلکو دنمایندګانو ، والیانو او قوماندانانو لخوا په کابل، جلال آباد، غزنی او هرات کي غونډی شوی، اوس په هرات کي مقدماتی غونډی د پریکړی د صادرولو لپاره روانی دی. ددغو ستونزو د حل او بي مفهومه جنګونو د پای لپاره جهادی مشران هر چیرته چي دی باید هیواد ته راشي او دخلکو سره یو ځاي د لرغونی هرات په ښار کي د هیواد راتلونکی په اړه تصمیم ونیسی.

محترم جهادي مشران باید ملي پرستیږ ته احترام سره خپل ملی تصامیم د ملت ترڅنګ په هیواد کی دننه ونیسی.

مناسبات افغانستان و پاکستان

عقیده، فرهنگ و برادری

ملت افغانستان با ملت پاکستان تاریخ دراز و طولانی اي دارد که در همه، مقاطع آن آیات اخوت و دوستی، تعاون و همکاری، خدمت و ایثار متجلی است.

مسلمانان هند عموماً و مسلمانان پاکستان بطور خصوص در بنای رفیع فرهنگ و تمدن غنی اسلامی خود، خویشتن را مرهون و مدیون فداکاریها و ایثار گری هاي ملت افغانستان میدانند.

زیراکه برادران پاکستانی ما از پیوند محکم آغاز فرهنگ و تمدن اسلامی خویش با نام مجاهدان و سپاهیان کشور ما و زحمات و ایثار گریهای آنان بخوبی آگاهي دارند.

به شهادت تاریخ افغانها بودند که در بخش بزرگی از شبه قاره هند اسلام را گسترش دادند و اثار جاهلیت بت پرستی هندوئیسم را از قسمتهای وسیعی آن پاك نموده اساس تمدن اسلامی پر اوازه هند را بر خرابه های آن بنا نهادند .

حرکت شرك زدایی و اسلامی سازی هند توسط سلطان محمودغزنوی در اوائل قرن پنجم هجري قمری آغاز یافته و تا زمان احمدشاه ابدالی ادامه داشته است. و آنچه در زمینه ورود اسلام به شبه قاره هند مربوط به سپاهی نامدار اسلام محمد بن قاسم می شود نظر به فتواحات افغانها بسیار ناچیز بوده مربوط به بخش اندکی ازین سر زمین پنهاور می گردد.

بدون شك مسلمانان شبه قاره پر شکوه ترین دوران شگوفایی تمدن و فرهنگ خودرا متعلق به دوران فرمانروایی افغانها در این سر زمین میدانند.

افغانها در طول دوران طولانی فرمانروائی خود در این سر زمین پنهاور با مردمان بومی و ساکنان اصلی آن هرگز رابطه حاکم و محکوم و استعمار گر و استعمار شونده نداشته بلکه بر عکس، تاریخ شان مملو از آیات برادری و دوستی و تعاون و همکاری است. این رفتار نکو و برخورد انسانی افغانها تنها در حوزه معامله با مسلمانان محدود نمانده و حتی جامعه هنود را نیز فرا گرفته است.

افغانها هر گز نخواستند ثروت و دارایی سر زمین مفتوح راهمچون فاتحان دیگر به کشور خود انتقال دهند و به بهای ویرانی دیگران بنای مجدو تمدن خویشتن آباد سازند. از همینجاست که مسلمانان این سر زمین به بسیاری از فرمانروایان افغانستانی در شبه قاره به عنوان شخصیت های ملی و تاریخی خود به دیده، فخر و مباهات می نگرند.

این پیوند برادری بین ملت افغانستان و ملت پاکستان بنا بر عواملی- که مجال ذکر آن درین مقال میسر نیست- رو به ضعف نهاد. اما جهاد چهارده ساله ملت مسلمان افغانستان در برابر کمونیزم و اتحاد شوروی سابق و مزدوران آن و پشتیبانی ملت و دولت پاکستان ازین جهاد برحق روح تازه، بر کالبد نیمه جان این برادری دمید.

ملت افغانستان در برابر اشغالگری روسها ایستاد تا از کشور و عقیده و ایمان خودش و سر زمین و عقیده و ایمان و فرهنگ و تمدن برادران پاکستانی اش دفاع نماید.

هر چند جهاد مردم افغانستان دستاورد های بزرگی برای پاکستان در عرصه حیات سیاسی داشت، اما ما یقین کامل داریم که جهاد ملت ما و حمایت و پشتیبانی مردم و دولت پاکستان از آن قبل از هر چیز دیگر ناشي از آگاهی اسلامی و تلقی آن به عنوان یك فریضه دینی بوده است.

بناء بسیار نابجاست که برادران پاکستانی بر برادران افغانی و یا افغانها بر پاکستانی ها منت جهاد و یا نصرت گزارند. چون ایشان از نظر اسلام کاری بیشتر از ادای یك مسئوولیت دینی ننموده اند (قل لا تمنوا علي اسلامكم بل الله يمن عليكم أن هداكم للإيمان إن كنتم صادقين)

«بگو (ای پیامبر) که اسلام آوردنتان را بر من منت مگذارید، بلکه خدا بر شما منت می گذارد که شما را به ایمان هدایت کرده است، اگر راستگو هستید».

ما از جان از پشتیبانی ونصرت برادران پاکستانی خود در طی سالهای جهاد وهجرت که در پهلوی ما ایستادند سپاسگزاریم. و این سپاسگزاری را یکی از حسنات اخلاق اسلامی می شماریم. پیامبر صلی الله علیه وسلم فرموده اند:(من لم يشكر الناس لم يشكرالله) «آنکه سپاس مردم را بجا نیاورد سپاس خدای را بجا نیاورد».

اما هرگز ما منت دفاع و پاسداری از مرز ها و منافع پاکستان را بر برادران پاکستانی نخواهیم گذاشت. زیرا که این خصلت را از لئامت و خلاف مروت و جوانمردی که ملت ما در آن قدم راسخی دارد میدانیم.

ملتهای افغانستان و پاکستان که ریشه های برادری میان آنها در طی نشیب وفراز های سالهای جهاد زمینه های جدیدی برای عمق یابی و گسترش بیشتر پیدا کرده است باید در جهت استمرار این روابط برادرانه بر مبنای ارزشهای ثابت اسلامی تلاش ورزند.

ارزشهای والای احترام متقابل و یکدیگر را در مصائب و شدائد یاری رساندن و از ظلم و توهین و تحقیر همدیگر پرهیزن جستن باید عناصر اساسی مناسبات و روابط میان دو ملت را بسازند. پیامبر صلی الله علیه وسلم میفرمایند:(المسلم أخو المسلم لا يسلمه ولا يحقره ولا يظلمه، كل المسلم على المسلم حرام ماله وعرضه و دمه) «مسلمان برادر مسلمان است، او را به دشمنی تسلیم نمی کند وتحقیرش نمی کند و ظلمش روا نمی دارد. همه چیز مسلمان بر مسلمان دیگر حرام است: مالش و آبرو و ناموسش وخونش».

دولتهای هر دو کشور باید پاسدار این ارزش ها باشند که قوام واستمرار روابط میان مردمان شان برمبنای آنها شکل گرفته است.

بی تردید اظهارات اقای سردار آصف احمد علی وزیر خارجه پاکستان در هفته گذشته مبنی بر غیر قانونی خواندن دولت اسلامی افغانستان بوضوح رعایت این ارزشها را نقض نموده آژیر خطر به سردی گرائیدن روابط برادرانه و تاریخی میان دو کشور را به صدا در آورد و در داخل خود پاکستان در میان رجال سیاسی و بزرگان آن انعکاسات شدید و اعتراض آمیزی علیه سردار آصف احمد علی ایجاد کرد و از طرف بسیاری از آنان این موقف غیر دوستانه وزیر خارجه پاکستان در باره افغانستان مورد نکوهش قرار گرفت.

گرچه رد و تصحیح این اظهارات توسط وزارت خارجه پاکستان از اثرات منفی آن تا حدی کاست. اما امروز زمزمه سردی روابط افغانستان وپاکستان در میان عام و خاص برهیچ کسی پوشیده نیست.

مردم افغانستان امروز فکر می کنند که پاکستان از گروه ها وجناحهای سیاسی خاصی در قضیه افغانستان حمایت می نماید.

تعمیق وافزایش این اندیشه در باور مردم هم براي پاکستان وهم برای افغانستان سودمند نخواهد بود. واز آن جز دشمنان مردم مسلمان دو کشور برادر، کسی دیگری نفع نخواهد گرفت.

پاکستان باید برای زدودن این اندیشه از اذهان مردم گامهای مؤثر وجدیی بردارد. و با ترغیب گروه ها و جناحهای سرکش و جنگ افروز به دست کشیدن از جنگ و روی آوردن به آشتی و تفاهم ملی و واگذاری مسائل افغانستان به خود مردم آن کشور زمینه توسعه و گسترش برادری و همکاری تاریخی دو ملت را از دست ندهد.

مردم حق وصلاحیت دارندتا اینده سیاسی کشورخود را تثبیت و زعامت ملی وطن خود را انتخاب نمایند

محترم استاد برهان الدین ربانی رئیس جمهور دولت اسلامی افغانستان بمناسبت پایان دور معاهده اسلام آباد و جلال آباد و انکشافات نظامی و سیاسی کشور خطاب به ملت مجاهد و مسلمان افغانستان از طریق رادیو و تلویزیون کشور بیانیهء ایراد فرمودند که اینك متن پیاده شده از نوار آنرا به خوانندگان گرامی تقدیم میداریم. (اداره)

الحمدلله رب العالمین والعاقبة للمتقین و الصلوة والسلام علی سید نا محمد وعلی آله واصحابه واجمعین.

ملت مسلمان وغیور افغانستان ، هموطنان دلیر و با شهامت، برادران و خواهران!

السلام علیکم و رحمة الله وبرکاته!

و بعد:

سپاس و منت خدای راست که ملت مؤمن و سلحشور افغانستان را همت وتوانائی بخشید که در بحرانی ترین و بغرنج ترین لحظات تاریخ معاصر خویش در حالیکه نیرو های شر و فساد با تمام امکانات غرض اخلال زندگی عادي مردم مذبوحانه و مزدورانه تلاش میورزیدند، با متانت وشایستگي و با وحدت و همبستگي اسلامی و میهنی از افتخارات بزرگ تاریخی، استقلال وحاکمیت و وحدت ملي کشور خود صیانت و پاسداري نماید. و بجاست که ازین لطف بی پایان الهی که به ملت حماسه آفرین افغانستان ، افغانستان سر بلند اظهار سپاس و شکران کنیم، و اما نیرو هاي شرارت پیشه که جز آشوبگري و از بین بردن هستي مادی و معنوی مردم و جامعه هدف وخواست دیگری ندارند، این سرزمین آزادگان و زادگاه دلیر مردان حماسه آفرین را در سرا شیب سترگ و انفجار قوي قرار میدادند.

هموطنان عزیز!

بیش از دوسال از استقرار نظام اسلامی درکشور میگذرد، نظامی که به مثابه خونبهای یك ونیم میلیون شهیدِ و به همین حدود معلول و معیوب پس از چهارده سال جهاد قهرمانانه و حماسه آفرین در کشور استقرار یافت. انتظار همگانی و چشم داشت مردم این بود که با تاسیس حاکمیت اسلامی دوران رنج ها، ناله ها، محرومیت ها و مصایب به پایان خواهد رسید، و مردم درفضای صلح و اخوت اسلامی تحت لوای شکوه مند اسلام، با وجد وایمان ، حسن نیت ، فارغ از هرگونه تزویر و تشویش امرار حیات نمایند. با کمال تأسف آنهائیکه از موجودیت افغانستان نیرومند و متحد و یك پارچه در قلب قارهء آسیا هراس داشتند و دارند، توسط عوامل وابسته وگماشتگان خویش تلاش نمودند تا از ثبات و استقرار روز افزون نظام اسلامی جلوگیری به عمل آید. افغانستان اسلامی، آزاد وسربلند که در نتیجهء جهاد قهرمانانه بحیث یك نیروی کفر ستیز و دشمن شکن در صحنهء جهان قامت برافراشته است، به سهولت نتواند در جهت پیشرفت، ثبات ونیرومندي گام هاي استوار بردارد. پیروزی هاي بزرگ ملت سلحشور ما در برابر قدرت متجاوز که مردم جهان آنرا شکست ناپذیر مي پنداشتند، چنان عظیم، بااثر و دوران ساز بود که بدون شك در تاریخ کشور ما و منطقه وجهان با خطوط جلی براي همیش ثبت خواهد ماند. ملت کوچك اما مسلمان با اراده وصاحب ایمان قوي همچنان که جهان آنرا محال و غیر ممکن تصور میکرد، به تنهائی انجام داد، اگر ملت ما در این راه متحمل تلفات ، خسارات عظیم جانی ومالی گردید درعوض براي دهها وصدها میلیون انسان زمینهء آزاد زیستن و مستقلانه زندگی کردن را به ارمغان آورد. اجیران کمونیزم را از پا در آورد، پایگاه الحاد و بیدینی را سرنگون ساخت، وامکان تصادم و رویارویی قدرت هاي بزرگ را به مرحلهء تفاهم وهمکاری در میان آنان فراهم و مساعد نمود، دوران جنگ سرد را خاتمه داد، و عصر نوي از همزیستي و همکاري در عرصهء روابط بین المللی باز گردید. درنتیجه این روی داد که محصول رستاخیز مردم افغانستان است کشور ما درمحراق توجه همه ممالك قرار گرفت ، افغانستان ، جهاد و مجاهدین نیرو های ازسلحشوری، پایداری و شکست ناپذیری نزد همه جهانیان شناخته شد، در چنین اوضاع و حالاتی که جهان به اعزاز و تحسین به طرف افغانستان مینگریست، عواملی به میان آمد، توطئه هاي براه افتاد تا از وحدت افغانها و از نیرومندی هرچه بیشتر ملت مجاهد و مسلمان ما جلوگیری کنند. منابع وامکاناتی که باید در راه مرهم گزاری بر زخم های مردم و در راه ترمیم خرابی های ناشی از جنگ بکار میرفت، مخ‌لانه وحائ‌به در جهت ایجاد خرابی های بیشتر و کشتار های وسیع تر مردم به کار گرفته شد. به جای تفاهم وهم آهنگی میان نیرو های مؤثر در جریان جهاد و سوق آنها در تسریع پروسهء بنای باز سازی کشور، تفرقه ها و کشش های جاه طلبانه آغاز گردید. پرتاب راکت ها و انواع سلاحهای ثقیل در مناطق مسکونی در شهر کابل ، قطع جریان برق وانسداد راه های مواصلاتی به منظور ممانعت از ورود مواداولیه مورد نیاز مردم از آن اقدامات است که باشندگان شهر کابل اثرات ناگوار وفاجعه آور آنرا در طول این مدت با همه وجود خویش احساس و لمس نمودند. بجاي ابراز همدردی به مردم سعي و کوشش در تکثیر رنج ها و آلام آنانومصیبت های تازه به میان آورده شد. هزاران نفر از همشهریان کابل و سایر نقاط کشور در اثر این اعمال شوم جنایت بار شهید گردید، و ده ها هزار نفر دیگر زخمی ، معیوب و صد ها هزار نفر دیگر مجبور به ترك خانه و منازل شان شدند. دراثر حوادث فیر راکت ها بر شهر کابل که حیثیت قلب تپنده کشور را دارد، این شهر به ویرانه تبدیل گردید، مکاتب و مدارس که باید کانون پرورش اطفال، نوجوانان و جوانان این سرزمین میبود به خرابه ها مبدل گردید ویا مرکز هجوم مهاجرین و آوارگان مناطق جنگ زده شد، تأسیسات کشوری وخدمات عامه که قبلاً نیز آسیب دیده بودند در اثر اصابت راکت ها و سلاح های ثقیل چنان صدمه برداشتند که برای احیا و باز سازی مجدد آنها سرمایه و وقت کافی ضرورت خواهد بود، مردم جهان که ملت مسلمان و مجاهد مارا سمبول افتخار ، قهرمانی و حماسه آفرینی میدانستند در نتیجه دوام جنگ های بی مفهوم وحملات راکتی گروه های خونخوار و جاه طلب ذهنیت و تصور خود را در مورد افغانستان و مردم قهرمان آن عوض نمودند.

هموطنان دلیر وبا شهامت:

درجریان حوادث دو سال اخیر یقیناً عوامل جنك افروز، حلقه ها وگروه های که باعث ایجاد بی امنیتی میباشند کاملاً مشخص و آشکارا شده اند. قابل تذکر است که از نخستین روز های پس از شکست و سقوط رژیم کابل، ملاقات ها و تماس ها برای تشکیل دولت اسلامی با اشتراك همه رهبران محترم جهادی آغاز گردیده بود و به تشکیل دولت

ص(٤)

بجاست که با صراحت بگویم که تشکیل چنین شورایی در تاریخ کشور سابقه نداشته است. زیاده از یکهزار وسیصد تن از نمایندگان مردم از سراسر کشور که در آن علماء ، قومندانان چهر های بارز جهادی، شخصیت های معروف فرهنگی، سران اقوام وقبائل مختلف کشور در فضای آزاد، زعامت دولتی خود را براي مدت دو سال انتخاب نمودند

پیروزی اخیر نیرو های دولت اسلامی در فتح کامل و برق آسای قلعهء تاریخی بالاحصار، تپه مرنجان وچندین موضع مستحکم ملیشه ها یکبار دیگر نیرومندی دولت را ثابت ساخت، قلعه تاریخی بالاحصار که بمثابه سمبول گویا و ممثلی از شهامت ها و دلیر مردی های فرزندان این سرزمین در راه حفظ افتخارات تاریخی، استقرار حاکمیت و حفظ نوامیس ملی محسوب میشود ، روزگاران طولانی نشانهء از آزاد زیستن وارادهء تسلیم ناپذیری مردم ما به شمار میرفت. اما در دوسال اخیر و به خصوص در چند ماه گذشته به حیث عامل تهدید به نوامیس ملی و عامل اضمحلال روانی و ناهنجاری اجتماعی قرار گرفته بود، مجاهدین اردوی اسلامی به موقع و به جا عمل نمودند وعوامل شرو فساد را از این کانون با عظمت تاریخی بیرون راندند تا بار دیگر بالاحصار تاریخی جایگاه برافراشته نمودن بیرق افغانستان اسلامی و سربلند باشد.

با کمال تأسف آنهائیکه از موجودیت افغانستان نیرومند و متحد و یك پارچه در قلب قارهء آسیا هراس داشتند و دارند، توسط عوامل وابسته وگماشتگان خویش تلاش نمودند تا از ثبات و استقرار روز افزون نظام اسلامی جلوگیری به عمل آید. افغانستان اسلامی، آزاد و سربلند که در نتیجهء جهاد قهرمانانه بحیث یك نیروی کفر ستیز و دشمن شکن در صحنهء جهان قامت برافراشته است، به سهولت نتواند در جهت پیشرفت، ثبات ونیرو مندي گام هاي استوار بردارد

که در آن همه نیرو ها وتنظیم های جهادی اشتراك داشته باشند توافق حاصل گردیده بود، حکمتیار بدون توجه به مذاکرات رهبران وبدون درنظر داشت موافقت های حاصل شده نخبیت جهت تسلیمی نیرو های رژیم کابل اولتیماتم داده و به تعقیب آن بر شهر کابل حمله کرد. در واقعیت همین حمله حکمتیار بود که آغاز گر بی امنیتی در شهر و چپاول وغارت دارائی های شخصی و دولتی گردید. این حمله بعد از سه روز توسط نیرو هاي جهادی و اردوی نوپای اسلامی به عقب زده شد، همچنان به تعقیب آن مخالفت های حکمتیار درهمان وهلهء اول علیه محترم حضرت صاحب مجددی ادامه یافت. به تعقیب آن موجودیت ملیشه ها بهانه قرار گرفت و از این قبیل حرف ها... اما در هر باري که بهانه اش رد میگردید مخالفت حکمتیار پایان نمی یافت، و بهانه های تازه وتازه تری بوجود میآورد.

هرگاه برخورد های داخلی گروه حکمتیار در طول سالهای جهاد مورد بررسی قرار گیرد ، با وضاحت روشن میشود که جنگ ها و برخورد های مسلحانهء این گروه با سایر احزاب جهادی به مراتب بیشتر از حملات و برخورد های آن با نیرو های روسی بوده است.

هموطنان عزیز!

دولت اسلامی افغانستان که به آرزوی خدمت صادقانه به مردم رنجکشیده تشکیل گردید، کاملاً دنبال آن رفت که یقیناً هردولت ونظام سیاسی ، مشروعیت و ثبات خود را صرف از مردم کسب نموده میتواند. مردم ، مالکان اصلی وبالاستحقاق وطن خود اند. مردم حق وصلاحیت دارند تا آینده سیاسی کشور خود را تثبیت وزعامت ملی وطن خود را انتخاب نمایند، هیچ گروه ونیرویي حق ندارد خود را علیه این مردم قرار دهد واین حق مسلم و انکار ناپذیر مردم را از آنها سلب کند، به تأسی از همین اصل قبول شده مسلم است که رهبری دولت اسلامی همواره به اراده و نظریات مردم و تصمیم آنان در مورد ساختار نظام سیاسی وتشکیلات اداری کشور احترام گذاشته است، مطابق به موافقت نامه پشاور که باید پس از دو ماه دورتمثیل دولت وچهار ماه دوران دولت مؤقت اسلامی شورای اهل حل وعقد به عنوان اشتراك و سهمگیری ملت مسلمان و مجاهد ما در انتخاب زعامت ملی دایر میگردید. که به حیث بزرگترین

مردم حق وصلاحیت دارند تا اینده سیاسی کشورخود را تثبیت و زعامت ملی وطن خود •••

مجمع نمایندگان برگزیده ومنتخب ملت افغانستان دایر گردید، و بجاست که با صراحت بگویم که تشکیل چنین شورایی در تاریخ کشور سابقه نداشته است. زیاده از یکهزار وسیصد تن از نمایندگان مردم از سراسر کشور که در آن علمآء ، قومندانان،چهرههای بارز جهادی، شخصیت های معروف فرهنگی، سران اقوام وقبائل مختلف کشور در فضای آزاد، زعامت دولتی خود را براي مدت دو سال انتخاب نمودند، قابل یاد دهانی است که حکمتیار این بار نیز به اراده وتصمیم مردم احترام نگذاشت وهنوز نمایندگان ملت در کابل حضور داشتند که دور دیگری از پرتاپ راکت ها و سلاح های ثقیل بر شهر کابل وحتی در محل کار شورای برگزیده ملت افغانستان آغاز گردید،با وجود برتری های محسوس وکاملاً مشهود نظامی که در اختیار دولت اسلامی قرار داشت، رهبری دولت اسلامی با پیروی از سیاست صلح خواهانه وانساني خود که شدیداً علیه هرگونه خشونت وجنگ افروزی است به منظور ختم جنگ و بی امنیتی دور تازهء از مذاکرات وملاقات ها را با جوانب قضایا آغاز نمود ومذاکراتی که به منظور ختم جنگ وتأمین صلح و ثبات در کشور صورت میگرفت و در آن همه رهبران محترم جهادی اشتراك داشتند رهبری دولت اسلامی برای دست یابی به صلح و استحکام وثبات اوضاع در کشور آماده پذیرش انعطاف ها و گذشت های لازم گردید. جهت تأکید بر رعایت و تصدیق موافقت نامه های حاصل شده دراسلام آباد در مکه، مکرمهءدرخانه خدا تعهداتی صورت گرفت، اما هنوز همه رهبران به کابل نیامده بودندکه حکمتیار با اشتعال جنگ در تگاب بصورت یك جانبه از موافقت نامه ها سرپیچی نمود و به این ترتیب در جهت ابطال آنها اقدام نمود.

کودتای ۱۱ جدی ۱۳۷۲ در زمانیکه اوضاع در سراسر کشور در جهت بهبود وباز یافتن امنیت در تغییر بود آغاز گردید و ترکیب اجزای نا متجانس کودتا گران که در آن چهره ها و عوامل شناخته شده شرارت وفساد با هم ائتلاف نموده بودند، نشانهء حرص جنون بار کودتا گران جهت دست یابی به قدرت انحصار گرانه بود. کودتا که درهمان نخستین لحظات آن به شکست مواجه شد ضمن آنکه نیرومندی و برتري محسوس دولت اسلامی را درعرصه نظامی به نمایش گذاشت ازتغییر نظام اسلامی به یك نظام غیر اسلامی جلوگیری کرد.

همچنان پیروزی های دولت در صفحات شمال افغانستان خاصتاً تسلط کامل به هردو طرف سالنگ، تصورضد ملی و ضد اسلامی گروه های وابسته به محافل خارجی را در مورد تجزیه افغانستان خنثی نمود،و سلحشوری نیرو های دولت اسلامی را یکبار دیگر نشان داد که فرزندان با شهامت این سرزمین آزادگان همانطوریکه پدران واجداد شان وحدت ملی ، تمامیت ارضی واستقلال وطن را با سلحشوری و دلیری حفظ وپاسداری نمودند آنان هم اکنون درپیشگاه تاریخ ومردم و وطن و دین رسالت تاریخی خود رادراین زمینه با شایستگی ایفاء کرده میتوانند.

پیروزی اخیر نیرو های دولت اسلامی در فتح کامل و برق آسای قلعهء تاریخی بالاحصار، تپه مرنجان وچندین موضع مستحکم ملیشه ها یکبار دیگر نیرومندی دولت را ثابت ساخت، قلعه تاریخی بالاحصار که بمثابه سمبول گویا و ممثلی از شهامت ها و دلیر مردی های فرزندان این سرزمین در راه حفظ افتخارات تاریخی، استقرار حاکمیت و حفظ نوامیس ملی محسوب میشود ، روزگاران طولانی نشانهء از آزاد زیستن وارادهء تسلیم ناپذیری مردم ما به شمار میرفت. اما در دوسال اخیر و به خصوص در چند ماه گذشته به حیث عامل تهدید به نوامیس ملی و عامل اضمحلال روانی و ناهنجاری اجتماعی قرار گرفته بود، مجاهدین اردوی اسلامی به موقع و به جا عمل نمودند وعوامل شرو فساد را از این کانون با عظمت تاریخی بیرون راندند تا بار دیگر بالاحصار تاریخی جایگاه برافراشته نمودن بیرق افغانستان اسلامی و سربلند باشد، بجاست این پیروزی بزرگ را به عموم مردم افغانستان ، مجاهدین دلیر و سربکف واردوی نیرومند و سلحشور دولت اسلای مبارکباد گفت.

همانطوریکه در اکثر ادوار تاریخ فتح و تصاحب بالاحصار نقش مهم و قاطع در چگونگی ارادهء دولتی افغانستان ایفاء نموده است اکنون نیز فتح بالاحصار و سایر مواضع استراتیژیك ملیشه ها ، آغاز دوران تازهء از زندگی صلح آمیز هموطنان ما بخصوص اهالی شریف کابل خواهد بود، دورانی که در آن جنگ خاتمه خواهد یافت و صلح تأمین وتحکیم خواهد گردید، دورانی که باید عوامل جنگ طلب به خوبی دانسته باشند که جنگ راه حل مشکلات نیست، باید حل اختلاف نظر وسؤ تفاهم از طریق مذاکره وگفت وشنود حل گردد با چنین روحیه واحساس یکبار دیگر ا زآن گروه ها و عناصری که تا کنون به جنگ ودرگیری هاي نظامی متوسل شده اند میخواهیم که باتوجه با این واقعیت که حالا دیگر دوران جنگ و حصول پیروزی از طریق جنگ گذشته است از جنگ وجنگ افروزی دست بردارند و به تأمین صلح براي مردم مصیبت رسیده خویش همکاری کنند، ما آماده هستیم در این زمینه هرگونه همکاری ممکن را به عمل آوریم.

هموطنان محترم!

مطابق به موافقت نامه های حاصل شده برای انتخاب زعامت ملی کشور باید شورای نمایندگان منتخب مردم از سراسر کشور تشکیل گردد. دولت اسلامي همواره اظهار داشته است که تشکیل چنین شورایی میتواند به مشکلات و قضایای جاری خاتمه دهد. زیرا در مورد قضایای مربوط به جامعه و زعامت ملی، تنها مردم حق تصمیم گیری وقضاوت را دارند، متأسفانه با وجود اینهمه ابراز آمادگی های دولت اسلامی نیرو ها وعناصر آشوبگر ومخالف با ذرایع مختلف در راه تشکیل و ایجاد چنین شورای بزرگ با اشتراك نمایندگان سراسر کشور موانع بوجود آوردند. این نیرو ها وعناصر فتنه جو منافع خود را در ادامه جنگ و ناآرامی جستجو میکنند. ما بدین عقیده ایم که باید هرچه زود تر شورای کبیر اسلامی بالویه جرگه دایر گردد، باید مردم در مورد آینده کشور و زعامت

ص(۵)

> ما بدین عقیده ایم که باید هرچه زود تر شورای کبیر اسلامی یالویه جرگه دایر گردد، باید مردم در مورد آینده کشور و زعامت آن تصمیم بگیرند ما به صراحت وقاطعیت اعلان میکنیم، عزم واراده مردم از طرف ما کاملاً قابل احترام و رعایت میباشد

> از همه هموطنان، از تمام گروهها و احزاب سیاسی، از رهبران محترم جهادی، از علماء ، از قوماندانان، از شخصیت های قابل حرمت فرهنگی و اجتماعی که در داخل کشور قرار دارند و یا در بیرون از مرز های کشور بنا بر مجبوریت ها وعوامل مختلف دیگر زندگي میکنند ، امید وارم بنام اسلام و بنام وطن که حق و دین بزرگ بر همه، ما وشما دارد و با توجه به حساسیت لحظات کنونی با اخلاص اسلامی و افغانی همه با هم متحد، هم صداءفارغ از هرگونه حقد و بغض شخصی و گروهی این کشتی طوفان زده، میهن را از گرداب سیلاب و حوادث نجات داده و به ساحل مقصود و مراد برسانیم.

آن تصمیم بگیرند ما به صراحت وقاطعیت اعلان میکنیم، عزم واراده مردم از طرف ما کاملاً قابل احترام و رعایت میباشد، همانطوریکه بار ها گفته ایم بار دیگر تأکید میکنیم که جهت حصول اطمینان از فضای آزاد وجلوگیری از هرگونه اعمال زور در انتخاب نمایندگان شورا و سیستم کار آن، دولت آماده است امکانات خاصی را که مورد موافقت همه جوانب باشد بپذیرد، و در عمل پیاده کند.

ما در این زمینه درانتظار آراء و طرح هاي عملی وقابل پذیرش سایر نیرو ها هستیم که به ما ارائه کنند حتی سازمان ملل متحد وکنفرانس وزرای خارجه کشور های اسلامی باید تمام مصارف تدویر این شوری را بپردازند وآنها میتوانند در جریان کار آن نظارت کنند. افغانستان اکنون در مرحلهء نهایت حساس از تاریخ معاصر خود قرار دارد کشور ما در حال گذار از دوران جنگ به مرحلهء باز سازی و ازحالت بی امنی و سوء تفاهمات به دوران صلح ، امنیت و تفاهم ملی است. درچنان مرحله ای که انبوهی از رسالت و اصالت های ملی و تاریخی در عرصه ها وابعاد مختلف در برابر ملت مسلمان ما قرار دارد از همه هموطنان، از تمام گروهها و احزاب سیاسی، از رهبران محترم جهادی، از علماء ، از قوماندانان، از شخصیت های قابل حرمت فرهنگی و اجتماعی که در داخل کشور قرار دارند و یا در بیرون از مرز های

مردم حق وصلاحیت دارند تا آینده سیاسی کشورخود را تثبیت و زعامت ملی وطن خود ...

کشور بنا بر مجبوریت ها وعوامل مختلف دیگر زندگي میکنند ، امید وارم بنام اسلام و بنام وطن که حق و دین بزرگ بر همهء ما وشما دارد و با توجه به حساسیت لحظات کنونی با اخلاص اسلامی و افغانی همه با هم متحد، هم صدا فارغ از هرگونه حقد و بغض شخصی و گروهی این کشتی طوفان زدهء میهن را از گرداب سیلاب و حوادث نجات داده و به ساحل مقصود و مراد برسانیم.

هموطنان عزیز!

با توجه به حساسیت اوضاع جاری کشور و ضرورت های مبرم و لازم که باید به آنها توجه فوری مبذول گردد مراحل و مراتب آتی را اعلان می نمایم:

– برای تعیین سرنوشت کشور باید یك شورای بزرگ اسلامی که ممثل اراده ملت مسلمان ما باشد تصمیم بگیرد.

– فیصله های ملت ها در گذرگاه تاریخ و در زمان معاصر حتی در ایام هجرت وجهاد و در دوران تشکیل حکومت مؤقت و بعد از فتح وپیروزی در تشکیل دولت اسلامی از طریق شورای حل وعقد، بیانگر اخوت اسلامی و عنعنه ملی ما است. اکنون که به لطف الهی کشور ما آزاد است. باید هر تصمیم سرنوشت ساز از طریق ملت با حضور سنگر نشینان حماسه آفرین اتخاذ گردد. دیگر دوران تصمیم گیری توسط چندتن منطق عملی و مجال تطبیقی ندارد بناءً آماده ام در جمعی از علمای کشور ، فرماندهان عزیز، رهبران محترم تنظیم ها و روشنفکران قدرت را به هرکس و جهتی که فیصله نمایند تسلیم دهم. طوریکه ملت ما در جریان است حلقه هاي دلسوز از علماء و قوماندانان جهت پایان دادن به بحران کنوني تلاش هاي صلحجویانه و اجتماعات مهمی را در نقاط مختلف کشور در شهر کابل ، در جلال آباد ، غزنی وهرات برگزار نمودند واینك بار دیگر اجتماع بزرگی در هرات باستانی در آستانهء تشکیل قرار دارد ، قرار است قوماندانان مشهور ، والیان، رهبران تنظیم ها و یا نمایندگان شان در این اجتماع شرکت ورزند، من از همه اشتراك کنندگان این اجتماع میخواهم به صورت عاجل در مورد تدویر شورای بزرگ تصمیم بگیرند.

بنده شخصاً کاندید مرحله انتقالي نیستم ، و با کمال میل و به احترام به میثاق مکهء مکرمه با وجود اینکه جانب مقابل یك روز هم بر آن احترام نگذاشت و با وجود اینکه اعضای شورای «اهل حل و عقد» دوران ریاست دولت را دو سال فیصله نموده و به تکمیل آن اصرار دارند، آماده ام قدرت را به هر شخصی و جهتی که توسط اشتراك کنندگان این مجلس که ان شاء الله بنده در آن شرکت می نمایم، فیصله نماید انتقال بدهم، امیداوارم این اجتماع هرچه عاجلتر به کار خود آغاز نماید و رهبران محترم تنظیم ها در آنجا حضور بهم رسانند و همزمان با انتقال قدرت روی فیصله این مجلس در مورد تشکیل شورای بزرگ وجهت به میان آمدن یك حکومت انتخابی و ممثل ارادهء مردم دست بدست همدیگر داده و به جنگ و ویرانی درکشور خاتمه بدهیم.

نباید بیش از این افغانستان عزیز شاهد کشتار فرزندان و ویرانی بیشتر کشور و آواره گی مردم خویش باشد، برای رسیدن به آتش بس سرتاسری به عنوان اولین گام آتش بس را در شهر کابل سر از ۸ سرطان ۱۳۷۳ اعلان می نمائیم. اما باز هم جانب مقابل به ملت مظلوم خود و مردم زجر کشیده کابل و کودکان یتیم و خانواده های شهدا رحم نماید، ازپرتاب راکت ها، شلیك خمپاره ها وآتش باری بر مردم مظلوم امتناع ورزد.

هموطنان عزیز!

آرزو دارم مرحله نوینی که ما هم اکنون آغاز گر آن می باشیم براي مردم ماو وطن ما صلح و امنیت را باخود به همراه داشته باشد. از بارگاه پروردگار توانا بدست دعا نیازمندم تا جنگ و عداوت برای همیش از این سرزمین رخت بندد ومردم افغانستان ، مردم آزاده افغانستان آزاد و سربلند در فضای صلح، برادری، امنیت با وحدت و همآهنگی زندگي نمایند، چه افتخار آفرین و سعادت بار خواهد بود که بجای کشمکش هاي هرزه و بیهودهء قدرت خواهی اشك یتیم را پاك کنیم و از خانواده شهداء سرپرستی نمائیم. و خانه ویران ودیوار شکستهء را در کشور خود تعمیر نمائیم، و در راه تعمیق ارزش های جاودان و والای اسلام در جامعه اسلامی خویش همکاري و مجاهدت نمائیم.

اقول قولی هذا واستغفر الله لی ولکم إنه هو الغفور الرحیم

والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته.

وروستی بریالیتوبونه اونتایج یی

د هیواد وروستي تحولات راښیی چي دکمونیستانو او کمونیست ملیشو وروستي ځالی هم داسلامی اردو په تواغنو مهو دړی وړي شوي او زموږ هیوادوال د هغو مرتدو، بی دینو، شررزیږوونکو، فاسده او جنایتکارو عناصرو له شر څخه په امن کی شول چی په مرکز او ځینو ولایاتو کی یی د ظلم او بربریت بازار تود وُ، هغوی د خلکو کورونه ولوټل ، دخلکو پر نوامیسو یی تعرض وکړ، لاری یي ونیولی، بی گناه خلك یی په فردی او ډله ایز دول ووژل او د خلکو په وژلو ، توهینولو او سپکاوی کي یي له هغو شیطانی حربو نه کار واخیست چي دافغانستان په تاریخ کی ساری نه لری... حقیقت خو دا وُ چي دغه کرغیړن عناصر د مجاهدینو له انساني رویی نه په غلطی استفادی سره د ځان د بیا مطرح کولو په فکر کي شول، دایي وپتیله چي د کمونیستانو سیاسی نظامی ځواك په ساتلو سره په چالاکي او یا په زور ځان پر مجاهدینو په رسمیت و پيژنی ؛ مگر زموږ زړه وورو هیواد والو ته ثابته ده چي دوی برسیره پر دی چي زموږ مظلوم خلك ډیر وربړول ، شپږ میاشتي د مخه یی په یوه ناکامه کودتا هم لاس پوری کړ، خو د خدای په فضل د مجاهدینوپه بی ساري مقاومت دغه کودتا شنده شوه او مرتد ملیشی د مرکز له ډیرو حساسو او استراتیژیکو مواضعو څخه په شا شول او یا خو کاملاً ووژل شول او هغه مواضع زموږ داسلامي اردو تر کنترول لاندی راغلی...... د محلدو ملیشو د ماهیت په رابرسیره کیدو سره اسلامي دولت په دي هڅه کی شو چی د هیواد مرکز او ولایات د دوی له لوټ څخه پاك کړی ، هماغه و چي ددوی پر ضد یی د جهاد اعلان وکړ، دافغانستان جهادی تنظیمونو د دولت دا اعلان ملاتړ وکړ، ددی اعلان نه وروسته د هیواد په گوټ گوټ کي ددوی پر ضد عملیات پیل شول په سالنگ، کیله گی، سمنگان، بغلان، کندز، بادغیس، مرکز(کابل) کي د قهرمانو مجاهدینو له پلوه پر دوی مرگونی گوزارونه وشول او د هیواد ډیری سیمی د دوی له لوټ څخه پاکی شوی، مخکني لاری پری بندي شوی او چي هرچیرته ول په محاصره کي پاتی شول، د مجاهدینو ددي عملیاتو په لړ کی، پر دوي باندي له هره پلوه فشار راغی د مثال په ډول دوي نور نشوای کولای چي دخلکو کورونه چور کړي، لاري وشوکوي او د بي گناه ښاریانو په وژلو سره په خلکو کي ویره او ترهه پیدا کړی او په دی توگه د خلکو په لوټلو کي خلکو ته دا چانس ورنکړي چي په دوی پسی څه ووائی او یا ددوی په وړاندی مقاومت وکړی، همدارنگه دوی ته دغذایی موادو رسول محدود شو، مهمات هم ډیر لږ دوی ته رسیدل...

زموږ اسلامی دولت ددی لپاره چي د تل لپاره دا مخرب عناصر له مخی لری کړي او د اختلافاتو، جنگ پاللو او نورو ستونځو اصلی عاملان له جرړو و باسی، نو په دی وروسیتو کی په داسی حال کي چی ددوی په شومو نیتونو پوه شوي و او اطلاعاتی منابعو ورته څرگنده کړي و چی دوی د خپلو حلیفانو په مرسته غواړی – دری ورځی وروسته پرمرکز یوه پراخه حمله وکړی او د جدی یوولسمی په شان بیا زموږ بي گناه خلك د اور په بټیو کي وسوزوی، نو له همدي امله مخ کی له دی چي هغوی د خپل تصمیم عملي کولو لپاره اقدام وکړی، وړمه ورځ د سهار په پنځه نیمو بجو یی دهغوی پر لویو مراکزو حمله وکړ چي په نتیجه کی بالاحصار، تپه مرنجان، زاړه مکروریان او د کابل نوری سیمی یی له دوی څخه ونیولی، او ددوی پر ضد د اسلامی اردو قهرمانانه عملیات ادامه لري د کابل فضا دهمیشه لپاره د ماتم له وریځو نه پاك کړی.... هغه غټ غټ اهداف چي د اسلامی اردو د وروستیو عملیاتو په ترڅ کي تحقق موندلای هغه دا دی:

الف: ملیشی د هغوی د بادارانو د توقع پر خلاف د تل لپاره له کابل ښار(د هیوادمرکز) نه ووتل، نور به څوك ددغو بی دینو عناصر و په لاس آزار نشی او نه به څوك د مجاهدینو د دولت په وړاندی بغاوت وکړی.

ب: د مجاهدینو د دوه کلن دوری په جریان کي د سولی ټولی هڅی دهمدغو جنگ پارو له لاسه شندیدلی...... اوس که خدای کو ددوي له تصفیی نه وروسته مجاه ځواکونه به سره نیږدي شی او ، افغانستان کشاله به د اخوت په فض کی حل او فصل شی......

ج: په کابل کي د ملیشو ل ختمیدو نه وروسته ، ډیری نوري دسیسی خنثی شوي چي د هغوی پ کارولو سره زموږ ملت یو ځل بیا د ازمیښت په بټیو کي سوځیده......

اوس که خدای کول ورځ په ورځ به حالات د ښه کیدو په لور ولاړشی ځکه چی د فساد عاملین له منځ تللی دی......

بناء په دغسی حالاتوکی چو کابل د ملیشو له لوټه پاك شوي حزب اسلامی حکمتیارته نور د جنگ هیڅ جواز نه پاتی کیږی هغه ته ښایی چو دخبرو اترو له لاري د مسألی حل ته لاس پوری کړی– او که چیری د جنگ لاره غوره کړی داسی معنی به ولری چي د ملت پر ضد وسله پورته کړي او نه غواړي چي په دی هیواد کي امنیت او سوله راشي...

افغانستان و مساعی کنفرانس کشور های اسلامی

افغانستان از جمله، اعضای ایی و اصلی کنفرانس کشور های سلامی بشمار میرود. عضو یت رژیم مونیستی افغانستان در این سازمان س از تجاوز و لشکر کشی قشون رخ به این کشور به اثر تقاضای ممتد جاهدین ویا فشاری دوستان جهاد حال تعلیق در آمد

در تمامی جلسات سالانه سازمان امبرده پس از سال ۱۳۵۸ پیوسته مجاهدین بحیث ناظر شرکت کردند در یکی دو مورد به نمایندگان مجاهدین حق اظهار نظر و سخنرانی ر جلسه نیز داده شد وهر بار سازمان ا اکثریت آراء تجاوز شوروی سابق را ه افغانستان محکوم و خواستار خروج نیرو های روسی از افغانستان ردید. کرسی افغانستان در کنفرانس سال۱۳٦۸ همچنان خالی بود و ماینده گان رژیم کمونیست از شرکت ر کنفرانس و حصول دو باره، عضویت آن محروم ماندند.

در سال(۱۳۶۸) با تشکیل دولت مؤقت مجاهدین در خارج از کشور ، نماینده گان کشور های عضو بنا بر خواست مجاهدین کرسی نماینده گی افغانستان در کنفرانس کشور های اسلامی را رسماً به مجاهدین حواله نموده ویك بار دیگر عضویت افغانستان در آن سازمان به نماینده گان واقعی و اصلی آن سپرده شد و تعدادی از کشور های اسلامی عضو کنفرانس دولت مؤقت مجاهدین را به رسمیت شناخته دفتر نمایندگی دولت مجاهدین را رسماً در کشور های شان اجازه فعالیت دادند. که از جمله میتوان از عربستان سعودی، مالیزیا، بحرین وسودان نام برد.

در سال ۱۳۷۱ پس از سرنگونی رژیم نجیب و پیروزی انقلاب اسلامی در افغانستان و آغاز جنگ های قدرت طلبی علیه دولت نوپای اسلامی چندین بار دبیر کل سازمان کنفرانس وزرای خارجه کشور های اسلامی و هیئت های آن سازمان تلاش نمودند تا از طریق مذاکره با اطراف و جوانب مختلف، آتش جنگ و خونریزی را پایان بخشند. ولی هر بار کوشش های هیئت های آن سازمان با شعله ور شدن دو باره جنگ ها بدون نتیجه پایان یافت.

دکتور حامد الغابد رئیس کنفرانس کشور های اسلامی

دولت و ملت مسلمان و مجاهد افغانستان ضمن قدر دانی و سپاس از تلاشهای هیئت های کنفرانس نامبرده انتظار داشتند دبیر کل و اعضای تشکیل دهنده آن سازمان با مطالعه عمیق اوضاع کشور و با در نظر داشت و ردیابی علل و موارد بحران از نفوذ خود که بدون شك در حل قضایای جهان اسلام مفید و سازنده است کار میگرفت زیرا تجربه ثابت ساخته است که صدور اعلامیه ها و دلسوزی و افسوس محض نه تنها مشکلات را رفع ننموده بلکه در پیچیدگی اوضاع و بی اعتبار ساختن مراجع مصلح و بی طرف اثر سوء بجا گذاشته است.

در حالیکه مردم افغانستان سخت ترین روز های جنگ و محاصره اقتصادی را پشت سر گذاشتند و با تصفیه بالاحصار و تپه مرنجان مهم ترین مواضع ملیشه ها و آخرین سنگر های دشمن در کابل و اطراف آن از میان برداشته شد و واپسین حربه آنها که پرتاب راکت بسوی مردم بی دفاع و انسداد راه ها است در حال از بین رفتن است و همزمان با پیروزی های اخیر که نوید صلح و ثبات را برای مردم زجر کشیده در پی دارد تلاشهائی در داخل کشور توسط والیان، علماء و قوماندانان ولایات مختلف در هرات پروسه تأمین صلح پایدار را هموار ساخته است. دراین راستا به عنوان حسن نظر به تلاشهاي صلح، دولت اسلامی افغانستان از مساعی جاری دبیر کل سازمان کنفرانس کشور های اسلامی آقای حامد الغابد استقبال نموده تقاضای او را برای دیدار با ریاست جمهوری کشور پذیرفته خواستار سفر نامبرده به کابل و مذاکرات بیشتر برای دست یابی به صلح گردیده است.

هرچند محافل سیاسی به علت بی نتیجه ماندن سفر ها و تلاشهای قبلی سازمانهای بین المللی کوششهای حامد الغابد را به دیده شك وتردید می نگرند، ولی هنوز توده های زیادی از ملت با در نظر داشت سابقه عضویت افغانستان در آن سازمان، ماهیت و اهداف تشکیل کنفرانس وزرای خارجه کشورهای اسلامی، آنرا درقطارمراجع بین المللی مرجع مناسبتر حل قضایای جهان اسلام میدانند.

و انتظار دارند آقای حامد الغابد با در نظر گرفتن و اقعیت های موجودبا اتخاذ موضع عادلانه ملت افغانستان را درحل مشاکل شان ياري نمایند.

ترس از ترور

حالت اسفبار کشور، تباهی و برانی، رنج و مصیبت مردم، موضوع اغ بحث ها و گفتگو ها، خطابه ها و وعظه هاست.

درجریان مراسم تدفین یکی از مهاجرین ، عالم عالی مقامی به وعظ و رشاد پرداخت و درضمن از مصیبت ها و رنج های بیکران مردم زجر کشیده و ردمند یاد آور شد.

او آشوبگران فتنه گر، اوباشان اطع الطریق ومتجاوزین به مال و ناموس مردم را سخت نکوهش کرد و لی اضافه رد که وظیفه، علما قضاوت نیست و مردم نباید از علماء و واعظین این توقع داشته باشند که ظالم و باغی نشاندهی ردد و جانب حق وطرف باطل مشخص و شاء شود، زیرا وظیفه، علماء بیان حکام دین است و ما فقط امر به معروف نهی از منکر می کنیم و این خود مردم د که بغاوت وقاطع الطریقان را شناسائی وعلیه آنان اقدام نمایند! هم چنان الم موصوف همه تنظیم ها و همه هبران را مورد ملامت قرار داد، گرچه ورد نیز منسوب به یك تنظیم است.

پس از ختم وعظ وسخنرانی به جناب مولوی صاحب گفتم:

چرا با صراحت حرف نمی زنید و چرا مردم را در شناخت جانب حق وطرف باطل هدایت و رهنمائی نمی کنید؟!

چرا همه را ملامت می کنید وهمه مسؤل وضع دردناك کنونی میدانید؟!

آیا نمی دانید که چه کسی در طی سال های جهاد به جنگ وبرادر کشی و ایجاد اختلاف و کشمکش میان تنظیم های جهادی پرداخت و باهمه تنظیم ها و درهمه ولایات جنگید؟!

و درهمه، این جنگ ها افراد خود را مجاهد ومجاهدین سایر تنظیم ها را ملیشه خطاب نمود!

وآیا نمیدانید که چه کسی با همه تنظیم های جهادی سر دشمنی وخصومت دارد و با هر وحدت و اتحاد و حکومت مجاهدین به مقابله و دشمنی بر خاسته همه رهبران تنظیم ها را دشنام وناسزا گفته و به آنان تهمت و افتراء بسته و برعکس با هر کافر وبی دین ومزدور بیگانه سر سازش و دوستی داشته است. وچه کسی با هر معاهده وتوافق نامه مجاهدین خیانت ورزیده ومصروف زد وبند هاي پیدا وپنهان دین و جهاد بوده و با آنان طرح کودتا ها وائتلاف ها را ریخته است؟!!

من از شما نمی خواهم که از استاد ربانی ویا جمعیت دفاع کنید ولی بخاطر خدا راست بگوئید که وضع فاجعه بار کنونی را چه کسی ایجاد کرده.و باعث قتل وکشتار و تباهی و ویرانی شده است؟!

از استاد ربانی بگذریم، آیا مولوی خالص، مولوی محمدی واستاد سیاف بخاطر رسیدن بقدرت ، آتش جنگ ویرانگر و خانمانسوز را بر افروخته اند؟!

آیا شخصیت های یاد شده بخاطر رسیدن به پادشاهی ،پایتخت تاریخی ما را راکت باران و مردم بیگناه آنرا قتل عام کرده اند؟!

اگر جواب منفی است ، پس بخاطر خدا، همه را ملامت نکنید ومجرم نگوئید!

درحالی که فقط یك تنظیم و آنهم رهبر آن است که بخاطر رسیدن بقدرت در طول سال های جهاد و بخصوص پس از پیروزي جهاد، مرتکب قتل و کشتار وتباهی و ویرانی شده و باهر کافر وظالم و دشمن دین و وطن، دست اتحاد و ائتلاف داده و با مجاهدین مخلص و سابقه دار به خصومت و دشمنی پرداخته است!

و به جرأت میتوان گفت که جرم این عنصر جاه طلب، فتنه جو وجنگ افروز بمراتب بیشتر از دوستم و امثال اوست زیرا دوستم در نخستین روز های پیروزی جهاد به دولت اسلامی اعلام وفاداری نمود و بارها از طریق مصاحبه های رادیوئی اعلام داشت که او تحت قوماندہ وزارت دفاع دولت اسلامی بوده و ا زاوامر آن اطاعت می نماید. هم چنان نیرو های دوستم تحت قوماندہ وزارت دفاع دولت اسلامی قرار داشتند. ولی آقای حکمتیار از همان نخستین روز توافق رهبران مجاهدین و تشکیل دولت اسلامی ، علم مخالفت برافراشت و پیروزی جهاد را با بخاك وخون کشیدن مردم بیگناه کابل به غم و ماتم مبدل ساخت.!

حکمتیار با هر عنصر ضد دین و ضد جهاد ونهضت به معامله وسازش پرداخت ومرکزخود را بصورت پایگاه وپناه گاه مطمئن جنرالان کمونیست در آورد! جنگ افروزی ها وتباهکاری های او باعث آبرو ریزی جهاد و بدنامی مجاهدین گردید و در نتیجه از استقرار کامل دولت اسلامی وتأمین امنیت جلوگیری شد!

جناب مولوی صاحب! اگر قضاوت وظیفه علماء نیست پس چرا شما و امثال تان، دو سال قبل که ملیشه ها بحیث جزء وزارت دفاع پذیرفته شده بودند استاد ربانی و برادر مسعود را نام گرفته ، نکوهش و تقبیح می نمودید؟!

حالانکه دوستم بحیث یك سرباز و نیرو های او بحیث یکی از فرقه های وزارت دفاع قبول شده بود و بس. ولی امروز که حکمتیار با دوستم در یك سنگر قرار گرفته و با او ائتلاف رسمی نموده و ملیشه ها را بحیث یك تنظیم سیاسی ونظامی برسمیت شناخته و نه تنها اینکه دوستم تحت قوماندہ ، حکمتیار نیست بلکه نیرو های حکمت یار تحت قوماندہ دوستم قوار دارند و نیرو عسکری دوستم چندین برابر حکمتیار است واضافه بر آن دو سال قبل دولت به این دلیل ملیشه هارا بصورت ضعیف و تحت قوماندہ پذیرفته بود که از جنگ و آشوب جلوگیری و به ملیشه ها امکان و فرصت جبران جنایات قبلی داده شود ومورد امتحان قرار گیرند. ولی امروز حکمت یار با وجود جفای ملیشه ها با دولت و بغاوت مسلحانه آنان و با وجود اینکه حکمتیار دوستم را جنرال کمونیست و تحت قوماندہ ببرك کارمل میدانست برای اخراج آنان از کابل جنگ تباهکن را براه انداخت، هزاران مسلمان بی دفاع را شهید و شهر را به ویرانه مبدل ساخت و...... اکنون با ملیشه ها تحت نام شورای همآهنگی ، ائتلاف نا برابر نموده وبه تفوق ملیشه ها تن داده است.

پس علمای محترمی که دو سال قبل ، قضاوت را وظیفه، خود می دانستند و بر استاد ربانی انتقاد می نمودند که چرا ملیشه ها را پذیرفته است. امروز با وجود این همه جنایات وتبهکاریهای ملیشه ها ویارشان حکمت یار چرا قضاوت را وظیفه، خود نمی دانند وبرحکمت یار نمی تازند.

جناب مولی صاحب در پاسخ گفت:

برادر! استاد ربانی شخصیت حلیم، صبور و شکیباست، او طرفدار ترور وارهاب و تشد د واختناق نیست.

استاد ربانی تحمل شنیدن شدید ترین انتقادات را دارد چه در حضور و چه در غیاب، استاد ربانی شخص مهربان وبا عاطفه است او نه تروریست دارد و نه کسی را تهدید و تخویف می کند ولی حکمتیار!! دروازه های خانه های ما را ماین گزاری میکند، ما را می کشد، ترور میکند... کسی که از کشتن هزاران انسان مسلمان اعم از زن ومرد، طفل و پیر و برنا باکی نداشته باشد، شهر ها را ویران و اهالی آنرا قتل عام نماید واین عمل شیطانی را عبادت بداند، پس کشتن یك ملای بیچاره مانند من نصوارش نیست!!

ماهمه میدانیم ، ملت میداند، جهان میداند ولی نمی توانیم بصراحت بگوئیم.

یك سینه حرف موج زند در دهان ما
از بیم جان اگرچه خموشیم چون حباب

سرگذشت یکي از مجاهدین عرب در زندانهای دوستم

ترجمه حبیب حکیمی از مجله الجهاد شماره ۱۱۰

در یك اردوگاه مربوط به دانشجویان تاجك در سرحد جنوبی افغانستان نزدیك سرحد پاکستان تقریباً یك ونیم سال سرپرستی تدریس برادران تاجك را که بدنبال کشتار بیرحمانه، کمونیستهای تاجك، روس و ازبك از کشور و سرزمین شان هجرت کرده بودند بعهده داشتم از همین منطقه و ازهمین اردوگاه سفرمان بسوی ولایت کندز واقع در شمال شرق افغانستان جهت رسانیدن مواد امدادی از قبیل خیمه ، دوا،، لباس و مواد غذائی به اردوگاه های مهاجرین تاجك که تعداد شان به بیشتر از پنجاه هزار نفر تنها در ولایت کندز میرسید آغاز شد.

کاروان کامیون های مواد امدادی به حرکت افتاد و مرا دوازده نفر از برادران تاجك درین سفر همراهی میکردند.

کاروان در اثر خرابی راه و متوقف ساختن باشگاه های بازرسی که تنظیم های جهادی در مسیر راه ایجاد کرده بودند به آهستگی حرکت میکرد و این امر جریان رسیدن مواد امدادی را جداً بطی ساخته است.

بدینصورت بعد از سپری نمودن دوازده روز به شهر پلخمری واقع در ولایت بغلان در شمال افغانستان رسیدیم وپلخمری درافغانستان به مقر شیعه، اسماعلیه که به «ملیشه های کیان» شهرت داشته و ارتباط وسیعی با ملیشه های دوستم دارند معروف است. آنجا از طرف ملیشه های ظالم مدت سه روز متوقف شده و تحت مراقبت و باز جوئی قرار گرفتیم.

وقتیکه نوبت به من رسید و از من سوال کردند یکی از برادران تاجکی به ابتکار خودش به علت دشمني و عداوت شدیدی که این ملیشه ها نسبت به مجاهدین عرب دارند خواست هویت مرا پنهان کند، مرا پنجابی(پاکستانی) معرفی کرد.

سه نفر از افراد مسلح مرا به یك پایگاه نظامی که آنرا مرکز«جنبش ملی» می نامیدند و مربوط به جنبش ملی اسلامی که توسط جنرال دوستم تأسیس شده است و شخص وی تا هنوز رهبر آن می باشد بردند.

در این مرکز با فرمانده نظامی شهر پلخمری که از طرف جنرال دوستم تعیین شده است ملاقات کردم. واز هویتم و زبانهای را که میدانم پرسان کردند وهمچنان پرسان کردند که زبان روسی، فارسی، پشتو یا اردو را میدانید یا نه؟ من درجواب مختصراً گفتم که من یك جوان عربي از بیت المقدس هستم وجزء زبان مادری ام زبان دیگری را نمیدانم، و بعداز تعارفی که بین من و ایشان صورت گرفت دانستم که آنها مأمور شدند تا مرا به جای دیگری نقل بدهند و در این لحظه فکر کردم که مرا آزاد خواهند کرد.

ولی بعد از آن خود را دریك سلولی زندانی یافتم که قطر آن به اندازه، نیم متر بود وآنچه که باخود داشتم و مربوط به مهاجرین و وظیفه امداد رسانیم بود و حتی لباسهای شخصی و ساعت دستی ام را گرفتند . بعد از آن به سلول دیگری قدری بزرگتر از اولی منتقل شدم که بعداً معلوم شد آنرا دانستم و آن اینکه اینبار میزبان دو جلادی خواهم بود که بدور از تنگی اتاق تعذیب وشکنجه ام خواهند کرد.

درین اتاق مدت چهار روز باقی ماندم و در خلال این مدت انواع عذابها را چشیدم که شدید ترین آنها برق دادن و با چوب مورد لت و کوب قرار دادن و خفیفترین آنها این بود که بیش از شش نفر از عساکر بر من وارد می شدند و مرا با مشت و لگد مورد ضرب قرار داده دشنام ناسزا مي گفتند. وتمام این ها دربرابر چشمان فرمانده بزرگ نظامی که عاشق تماشای این صحنه ها بود انجام میشد. این نوعی از نمایش و تمثیل نبود بلکه حقیقت تلخی بود که با آن میزیستم، درازی موهایم به مشکلاتم افزوده بود ، از موهایم گرفته به زمین میکشیدندم تا اندازه، که از سرم خون جاری میشد، در اثر شکنجه ای که شدم جسمم ضعیف شده و دچار بد حالی و خستگی شدید شده بودم. گناهی را که مرتکب شده ام اینست که به عنوان یك عربي در جهاد اسلامی افغانستان شرکت کرده ام و درجبهات مقاومت تاجکستان علیه روسها در مرز ها سهم می گیرم، نمیگذاشتند که نمازم را بخوانم و در طول چهار روز نماز را به اشاره چشم میخواندم وهمچنان قضای حاجت رفتن برایم ممنوع بوده و درطول روز بیشتر از یکبار اجازه آنرا نداشتم.

بعد ازچهار روز برایم تلقین کردند که تو را به حکومت پاکستان یا نمایندگان سازمان ملل متحد تسلیم میکنیم اما من نظر به آنچه که از ایشان دیده بودم جزء اعدام توقع چیز دیگری نداشتم. در این اثنا وقتی از سلول زندان خارجم کردند بیشتر از سی نفر عسکر وهواپیماي نظامی ای را در انتظار خود یافتم. من در حالیکه دست و پایم بسته بود هواپیمای مذکور با میلان به طرف راست و چپ بخاطریکه جهتش را نتوانم بفهمم پرواز کرد و خلبان آن با حرکات نمایشی میخواست مرا بترساند ولي بفضل خداوند مطمئن باقی ماندم و سفر مان زیاد طول نکشید.

به مزار شریف رسیدیم و بعد از آن به زندان نظامی ای در حومه، شهر منتقل شدیم و در آنجا سه نفر دیگر از برادران عرب را یافتم که در جریان قضای حاجت با ایشان معرفت پیدا کردم و در آن لحظات چقدر خود را خوشبخت احساس میکردم که با آنها ملاقات کردم تا تبادل نظر نموده در مورد رهائی از این زندان خوفناك بحث وگفتگو نمائیم و یکدیگر را توصیه کردیم که هر کدام از رفقای مان که قبل از دیگری خارج شود متوجه رفیق دیگرش باشد و یا حد اقل ازمحل بود وباشش در بین ملیشه هاي ظالم دیگران را آگاه سازد.

در این زندان به امراض خطر ناکی ا زقبیل ملاریا و مورقه مبتلا شده و قوای جسمی ام به تحلیل رفته و دچار ضعف شدید شده بودم. به علت سوء تغذیه و عدم موجودیت بهداشت به ناراحتی صحي ام افزوده شد و با وجود این هم به تحقیق از من ادامه دادند.

به زبان فارسي از من تحقیق میکردند و یکي از برادران زندانی عرب آنرا ترجمه میکرد و اولین سوال ایشان از من در مورد وظیفه أم در قسمت مهاجرین تاجك بود، در جواب گفتم که بخاطر تعلیم و تربیه اسلامی فرزندان شان آمده ام و وظیفه، توزیع مواد غذائی را به ایشان نیز دارم، و سوالی که همواره در طول جریان تحقیق از من میکردند از چگونگی زندگي ام از حرکت تا افتادنم بدست ایشان • واز ارتباط و افکار و روابطم با تنظیم هاي جهادی بود و در دور چهارم تحقیق بحمدالله آن سه نفر از برادران عرب را آزاد کردند وآنها مرا وعده دادند که از قضیه ام در همه جا ها یاد آوری خواهند کرد. جنرال ازبك به تحقیقات من ادامه داد و این بار یکي از معاونین نظامی اش را از نیرو های ملیشه ها با خود آورد که به لهجه مصري بخوبی صحبت میکرد و میخواست از وابستگی سیاسی و افکار اسلامی من آگاهی یابد. ولي من تأکیداً گفتم که هیچ نوع رابطه ای با سازمان ها واحزاب جهادی ندارم و من یك فلسطینی مهاجر هستم از اردن به یمن و بعد از آن جا به پاکستان وهند و بنگله دیش و اخیراً به پاکستان جهت فراگیری علوم اسلامی آمده ام. و سرانجام به پنهان کاري و دروغگوئی متهمم کردند، وبرایم پیشنهاد کردند که در برابر معاش هنگفت و ازدواج وخانه مجلل وپاسپورت و تابعیت افغاني در دانشکده، نظامی در مزار شریف با ایشان کار کنم، وقتیکه این پیشنهاد ها را رد کردم از من خواستند که بحیث معلم قرآن کریم و تربیه اسلامی ایفای وظیفه کنم ولی من این پیشنهاد را نیز رد نموده گفتم: من تصمیم داردم افغانستان و تاجکستان را بطور کلی ترك نموده به کشور هاي عربی باز گردم، درمقابل مرا به باد مسخره گرفته این آیه قرآن کریم را تکرار میکردند(ویل للمکذبین) و درین اثناء حکم اعدامم را که قبلاً صادر کرده بودند ملغی اعلان نموده و به بیست سال حبس محکومم کردند. بعد از صدور این حکم در مورد فرار از زندان فکر کردم چهار مرتبه در این زمینه کوشش کردم مؤفق نشدم، بعد از آن به نوشتن نامه هائی بخاطر آگاهی از جریانی که بر من میگذشت آغاز کردم و به یکی از فرماندهان افغان در کندز ارتباط گرفتم و به دولت افغانستان به رهبری استاد ربانی و وزیر دفاع احمد شاه مسعود و برادران عرب در پشاور اطلاع دادم .این امر و ملاقاتم با شش تن از برادران عرب که از طرف ملیشه های ظالم دستگیر شده بودندازمشکلات زندان برمن کاست.

ارتباطات بین حزب اسلامی و ملیشه های ازبك در رابطه با زندانی بودن من افزایش یافت، ائتلاف حزب اسلامی با ملیشه ها و جنگیکه در ماه جنوری ۱۹۹٤ م علیه نیرو های دولت براه انداخته شد زمینه، آزادی مرا از زندان مساعد ساخت و بعد ا زسپری نمودن هشت ماه در حبس وعذاب خبر آزادی ام را اعلان کردند ، سجده شکر را به درگاه خداوند بجا آوردم و سامان و لوازمم را جمع آوری نموده خود را آماده، خروج ساختم و با برادرانیکه در زندان ماندند خدا حافظی نمودم. سه هفته قبل ازآزادی ام خداوند برایم توفیق اعطاء کرد که یك روز بعد روزه بگیرم و به نماز شب و ذکر و دعاء بپردازم. مرا از روزه گرفتن به دلیل اینکه نوعی اعتصاب سیاسی مخالف با قوانین زندان محسوب می شود منع کردند.

بعد از گذشت دو روز از خروج از زندان همراه با دو تن از برادران دیگر لباس های جدید پوشانیده شدیم و به مقر فرماندهی ملیشه های ازبك که جنرال دوستم در آنجا اقامت دارد برده شدیم، جنرال دوستم در دفتر کارش ما را استقبال کرد، وخودش را بما معرفی نمود که من الحاج عبدالرشید دوستم رئیس دولت در مزار شریف هستم و من مسلمان هستم و اسلام را دوست دارم درین اثناء من به دلیل اینکه قضای حاجت میروم اجازه بیرون رفتن از دفتر خواستم و در حقیقت از هرزه گوئی های این مرد که آنرابه آب وتاب میگفت به تنگ آمده بودم.

بعد از رهائی از دو برادر همراهم از بقیه حرفهایش جویا شدم، برایم گفتند که به سیاف و احمد شاه مسعود حمله شدید نموده گفت آنها مسؤول بوجود آوردن مشکلاتی هستند که امروز دامنگیر افغانستان است.

بعد از این ما را به داخل یك هواپیمای نظامی منتقل نموده به سوی شبرغان مرکز ولایت جوزجان بردند، در آنجا با جنرال قادری برادر جنرال دوستم و سفیرش در ترکیه دیدار کردم و به هریکی از ما مبلغ پنجاه هزار افغانی که معادل بیست دالر میشود داد. در حالیکه معادل صد ها هزار روپیه اموال و لباسهای جدیدی مربوط مجاهدین را از ما چپاول کرده بودند.

به خوردن غذا دعوت مان کردند ولی ما این دعوت مشکوك و این پول مجهول را رد کردیم. وهمه، این تلاش ها بخاطر پوشاندن مظالم و اعمال دشمنانه ای بود که در طول مدت زندان بر ما روا داشتند و من برایش گفتم : اگر واقعاً میخواهی ما را کمك کني برادران زندانی دیگر ما را رها کن.

مدت سیزده روز در انتظار هوا پیما در شبرغان ماندیم تا اینکه در یك هواپیمای نظامی که حامل سلاح و مهمات نظامی بود به چهار آسیاب مقر فرماندهی حکمتیار در جنوب کابل برده شدیم و این در حالي بود که جنگ در کابل میان نیرو های دولت به رهبري استاد ربانی و نیرو های مخالف دولت به رهبری حکمتیار و دوستم در کابل به شدت جریان داشت، وقتی هواپیمای حامل ما در یك فرودگاه خامه به زمین نشست با یك کامیون نظامی از بازار عبور نموده به مقر فرماندهی مرکزی حکمتیار رهبر حزب اسلامی که خودش نیز در آنجا مي باشد رسیدیم.

کامیون حامل ما به یك ماین اصابت کرد و از حرکت باز ماند و این مناطق که تحت تسلط حزب اسلامي بود توسط هواپیماهای مربوط به نیرو هاي احمد شاه مسعود ماین پاشی شده بود و مملو از ماین بود و ازین منطقه هواپیما های ملیشه ها جهت بمباردمان شهر کابل پرواز میکردند.

وقتي به چهار آسیاب مرکز انجنیر حکمتیار رسیدیم خواستار ملاقات با وي شدم و بعد از دو ساعت، با او ملاقات کردم و ملاقات ما تقریباً یك ساعت طول کشید و از وضع زندان و شکنجه هاي که بر ما روا داشته بودند برایش حکایت کردم، حکمتیار برایم گفت اجرش را از خدا بخواه و صبر کن!!!

بعد از آن به اردوگاه تاجك ها در مرز رفتم و با برادران دیدار نمودم و خداوند را بخاطر این آزادی سپاس گفتم. در اخیر از برادرانیکه تا هنوز در زندانهای ملیشه ها باقي مانده اند میخواهم صبر و خویشتن داري نشان بدهند تا اینکه خداوند زمینه آزادی شان را مساعد سازد، و بخواست خداوند چنین چیزی نزدیك خواهد بود.

و من فعلاً دو باره به یاري خداوند روانه تاجکستان هستم تا به جهاد در آنجا و کمك به مهاجرین و مجاهدین تاجك تا لحظه، شهادت ادامه بدهم. و گفته اند «کسیکه این را » را انتخاب میکند مشکلاتش را به عنوان هدیه می پذیرد» •

پایان

وقتي به چهار آسیاب مرکز انجنیر حکمتیار رسیدیم خواستار ملاقات با وي شدم و بعد از دو ساعت، با او ملاقات کردم و ملاقات ما تقریباً یك ساعت طول کشید و از وضع زندان و شکنجه هاي که بر ما زوا داشته بودند برایش.حکایت کردم، حکمتیار برایم گفت اجرش را از خدا بخواه و صبر کن!!!

په تکاپ کی د مخالفینو حمله په شا وتنبول شوه

د کابل راديو د خبري سرويس دخپور شوي خبر په اساس د دولت د مخالفينو حمله د تګاب په ولسوالي کي د اسلامي دولت د غښتلي اردو د کلکو ګذارونو سره په شا تنبول شوی ده.

پدغه حمله کی د دښمن له قواو څخه یوه بی ام ۱۲ دستګاه او یو زغره لرونکی تانك نیول شویدی. همدا راز ګڼ شمیر مړه او ټپیان شویدی.

٤ تنه ژوندی د اسلامی اردو لخوا په اسارت نیول شویدی.

فتح

انا فتحنا لك فتحاً مبينا

دور دوم نشراتی شماره چهاردهم یکشنبه ۱۹ سرطان ۱۳۷۳ هـ ش
۳ صفر المظفر ۱۴۱۵ هـ ق. ۱۰ جولاي ۱۹۹۴ م.

یاسر عرفات پس از مذاکره با نمایندگان اسرائیل وارد اریحا در فلسطین اشغالی گردید.

۸ جولای: گزارشها حاکیست یاسر عرفات رئیس سازمان آزادیبخش فلسطین پس از مذاکره با اسحق رابین نخست وزیر و شمون پرس وزیر خارجه اسرائیل در پاریس، پاریس را به قصد اریحا در فلسطین اشغالی ترك نمود.

نماینده گان اسرائیل در مذاکرات اخیر گفتند موضوع خود مختاری فلسطینیان وارد مرحله تازه گردیده است مطابق به قرار داد امضاء شده از محدودیت های نظامی بر فلسطینی ها کاسته خواهد شد.

یاسرعرفات پس از ۲۸ سال درحالیکه توسط جمعی از افسران سازمان آزادیبخش فلسطینی استقبال گردید وارد اریحا در نوار غزه شد.

درجلسات مقدماتی شورای اسلامی هرات :

محترم اسماعیل خان بحیث رئیس شوری انتخاب گردید

رادیو افغانستان گزارش داد. در نشست مقدماتی ۱۷ سرطان سال جاری ، اعضای شرکت کننده شورای اسلامی هرات محترم اسماعیل خان را بحیث رئیس شورا و تاج محمد قاری بابا را بحیث معاون انتخاب‌نمودند.

گزارش مي افزاید در نشست آنروز علاوه بر آن به کمسیونهای سه گانه نظامی، سیاسی ونظارت نیز توافق بعمل آمد. در نشست جداگانه اعضای کمسیون نظامی به اتفاق آراء اسماعیل خان امیر حوزه جنوب غرب و والی هرات به حیث رئیس کمیته نظامي تعیین گردید. همچنان در ادامه جلسه تداوم جهاد علیه ملیشه ها،زمینه سازی براي لویه جرگه و مخالفت با مداخلات خارجی پیشنهاد و تصویب شد.

جلسات مقدماتی والیان، قوماندانان ، علما و روشنفکران افغانستان که در هرات گرد هم آمده اند. برای بحث روی اجندای شورای اسلامی همچنان ادامه دارد.

د ستری محکمی حکم شرعی دی موږشریعت ته ...

د حرکت انقلاب اسلامی افغانستان نامتو قوماندان او دغزنی ولایت والي وګړ جنرال قاري تاج محمد(قاری بابا) د بی بی سي راديو سره د يوي تيليفوني مرکی په ترڅ کی د جمهور رئیس د مودی اوږدیدو په باب د پوښتني په ځواب کی وویل: د افغانستان د ستری محکمی حکم شرعی دی ځکه چی په افغانستان کي اسلامي حکومت او قاضیان د اسلام په اساس مینځ ته راغلی دی، نو که چیری څوك د قاضي حکم نه مني هغه له شریعت نه سر غړونه کوی.

محترم قاري بابا وويل موږ شریعت ته غاړه ایښی او په سر سترګو مني که زموږ دا دريځ په چا بنه قامبیږي او یا بد. زموږ همدغه لاره ده.

محترم قاري بابا دهرات د غونډی په اړه د بی بی سی خبریال د یوی پوښتني په ځواب کي وویل:

د هرات په غونډه کی د مختلفو او بیلا بیلو تنظیمونو قوماندانان برخه اخلی ، د هرات په یاده شوی غونډه کی د دوستم د ګډون په اړه ده وویل: دوستم وطن فروش دی، موږ څنګه کولای شو هغه چاته بدی غونډه کي برخه ورکړو چي لاسونه ئی تر څنګلو پوری زموږ د شهیدانو په وینو سره دی.

د جهادی مشرانو د ګډون په اړه محترم قاري بابا وویل: که رهبران راځی او که نه راځی فرق نه کوی.

د غزنی ولایت والي وویل: چی د هرات غونډه د رواڼو کشالو د حل په غرض جوړیږی او پدغی شوری کی د رواڼو کشالو د حل د لاری موندلو لپاره خبری کیږی، او تصمیم به نیول کیږی.

دولت اسلامی افغانستان برای زمینه سازی سفر دبیر کل کنفرانس کشور های اسلامی به کابل :

از ساعت چهار صبح روز یکشنبه ۱۹ سرطان آتش بس یك جانبه اعلان کرد

رادیو افغانستان گزارش داد دولت اسلامی افغانستان براي زمینه سازی جهت سفر حامد الغابد به کابل از صبح روزیکشنبه ۱۹ سرطان سال جاری آتش بس یك جانبه اعلام کرد. گزارش می افزاید دولت اسلامی افغانستان به منظور نشان دادن حسن نظر و ادامه پالیسی صلح وتفاهم جهت دستیابی به صلح پایدار باوجود برتری آشکار نظامی اقدام به این عمل نموده است.

سخنگوی دولت درزمینه گفت:درصورت حمله مخالفین دولت از خود دفاع خواهد نمود.

لازم به یاد آوریست پس از تسخیر مهمترین سنگرهای ملیشه ها در کابل و اطراف آن در حالیکه اردوی اسلامی توانائی نابودی سایر مواضع مخالفین را داشت بجای انتخاب حل نظامی راه تفاهم و مذاکره را در پیش گرفت و رئیس جمهور دولت اسلامی افغانستان از تاریخ ۸ سرطان آتش بس یکجانبه اعلام نمود تا زمینه براي آتش بس سرتاسری فراهم گردد. ولی آتش بس اعلام شده از طرف مخالفین رعایت نگردید.

چهار تن از قوماندانان حکمتیاربا ۱۵۰ تن ...

نفرت و انزجار شانرا از ملیشه ها اعلام نمودند

رادیو افغانستان گزارش داد پس از شکست های مرگبار ملیشه ها درکابل ، مورال آنها در سایر مناطق به شدت ضربه دیده و گروه، گروه به دولت اسلامی می پیوندند.

گزارش مي افزاید در این سلسله اخیراً چهار تن از قوماندانان حکمتیار به اسامی محمد افضل، محمد عمر، محمد رسول و آقا میر با ۱۵۰ تن از افراد مسلح شان به فرقه بیست جهادی ولایت بغلان پیوستند.

افراد نامبرده که همگی مسلح بودند

فتح

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان (خارج کشور)

صاحب امتیاز: جمعیت اسلامی افغانستان

تحت نظر هیئت تحریر

آدرس ما

G.P.O. BOX. 1102-

پشاور - پاکستان

محترم صبغت الله مجددی رئیس جبهه نجات ملی در ضیافتی که بمناسبت روز ملی کشور مصر در سفارت آنکشور واقع در اسلام آباد ترتیب گردیده بود در جمع مهمانان اشتراك ورزید.